

Naar de keuring met vier boerinnen

Marleen Loterman: **‘Het organiseren is een uitdaging, maar als alles samenkomt, geeft dat me veel plezier’**

naam **Marleen Loterman (63)**
 gezin **man Marnic en dochters Lindsay (39) en Steffie (35)**
 woonplaats **Brakel (B.)**
 werk **vier dagen per week gastouder**
 bedrijf **80 blonde d'Aquitainerunderen**
 keuringen **jaarmarkt in Bogaarden en AgriFlanders in Gent**

hoop vrijwilligers. Zonder hen zou het organiseren van de keuring niet mogelijk zijn.' Op de afgelopen keuring in Bogaarden werd Marleen onverwacht in het zonnetje gezet door de leden. 'Dat was een leuke verrassing en een blijk van waardering. Het is lief dat ze dat doen. Tenslotte doet iedereen het vrijwillig, niemand houdt er een centje aan over.' Zelf doet Marleen niet mee met de keuringen,

daarvoor is ze op de dag zelf te druk met organiseren. Haar schoonzoon Koen De Temmerman doet mee met de dieren van Marleen en Marnic. 'De jury krijgt een catalogus waarin geen namen van fokkers staan om voortrekken te voorkomen. De jury weet nooit welke dieren van wie zijn', geeft ze aan. 'We zien alle dieren graag, maar als je een kampioen hebt, is dat iets om fier op te zijn.'

Een half jaar voor de blonde d'Aquitaine-keuring in Bogaarden of Gent is Marleen Loterman al druk in de weer. Sinds tien jaar organiseert ze samen met haar dochters Lindsay en Steffie de blonde d'Aquitaine-keuringen in Vlaanderen. Contacten leggen, sponsors zoeken, trofeeën en plaatjes bestellen, leden informeren en de inschrijvingen openen. Maar ook wetgeving en voorwaarden communiceren, samen met CRV een catalogus maken, informatieborden maken voor de dieren, Franse juryleden, een fotograaf en vrijwilligers regelen en het secretariaat bijhouden.

Hoewel Marleen geen organisatorische achtergrond heeft, lukt het organiseren haar goed. 'Ik vind het organiseren en regelen heel leuk, maar ook de contacten met mensen. Het is altijd een uitdaging en afwachten of alles lukt en goed loopt. Het weer heb je bijvoorbeeld niet in de hand en elk jaar komen er andere regels bij. Als alles uiteindelijk samenkomt, geeft dat me veel plezier.'

Toen haar man Marnic voorzitter werd van het Stamboek Blonde d'Aquitaine Vlaanderen, nam Marleen de functie van organisator op zich. 'We helpen zo veel mogelijk mee.' Zo organiseert ze naast de keuringen ook een uitstapje voor leden en niet-leden en de jaarlijkse ledenvergadering.

Marleen organiseert alles naast haar werk als gastouder, waarbij ze vier dagen per week kinderen opvangt. 'Alles voor het stamboek regel ik in mijn vrije tijd en in de avonduren. Gelukkig helpen mijn twee dochters me daarmee. En op de keuring zelf zijn er een

Deze zomer stonden er weer tal van fokveedagen op de agenda. In vrijwel alle windstreken kon de keuringsliefhebber zijn hart ophalen. Deze vier boerinnen kwamen ook in actie. Allemaal halen ze op hun eigen manier plezier uit de keuringen.

TEKST QUINTEN VAN OOIJEN EN GRIETJE DE VRIES

Laura Winter: ‘Als jurylid bij kalverkeuringen ben je meteen ook een beetje coach’

naam **Laura Winter (30)**
 woonplaats **Laren (Gld.)**
 werk **melkveespecialist bij ForFarmers**
 bedrijf **werkzaam op het bedrijf van vriend Roy (150 koeien) en op het ouderlijk bedrijf in Vriezenveen (250 koeien)**
 keuringen **onder andere Ambt Delden als jurylid kalverkeuring**

goed doen en dan kijken ze je allebei zo lief aan. Zeker bij het onderdeel toilet zijn het minimale verschillen, dan moet je echt pietluttig zijn.’

Het mooiste van haar rol als jury vindt Laura de passie. ‘De liefde die de kinderen voor hun kalf hebben, is zo mooi om te zien. Je kunt zien hoeveel ze hebben geoefend en dat ze plezier gehad hebben bij het wassen van het kalfje. Bij kalverkeuringen draait het

net wat meer om emotie en de liefhebberij’, geeft Laura aan.

Zelf deed Laura als kind ook mee aan kalverkeuringen en die herinneringen komen soms boven tijdens het jureren. ‘Het is allemaal zo herkenbaar. Het kalf dat net dat laatste stapje niet wil zetten en de frustratie, omdat het thuis eigenlijk altijd beter gaat. Ik zie mezelf er zo weer lopen met onze kalfjes.’

Na jaren veebeoordelen en keuringsdeelname met haar familie staat Laura Winter (30) nu in de keuringsring als jury. ‘Mijn broer Frank en ik zijn echt met het keuringsleven opgegroeid’, zegt ze. Op de vraag hoe ze in het jureren is terechtgekomen, vertelt ze: ‘Naast meedoen aan keuringen vond ik het ook erg leuk om te veebeoordelen. Dat ging me goed af. Toen werd me een keer gevraagd of ik mee wilde als aspirant-jurylid en dat leek me wel wat.’

Inmiddels staat Laura gemiddeld zes keer per jaar in de ring als jurylid. ‘Als aspirant-jurylid ging het wel goed, daarna werd ik steeds vaker gevraagd. Bij de keuring van Ambt Delden keer ik vrijwel elk jaar terug. Het zijn vooral de kalverkeuringen waar ik jureer. Dat gaat er heel anders aan toe dan bij koeienkeuringen, want hier draait het vooral om de kinderen en minder om de dieren zelf’, vertelt Laura.

Ze wil iedereen in de ring individueel aandacht geven en ze houdt het altijd enthousiast en positief. ‘Als jurylid bij kalverkeuringen ben je ook een beetje coach. Zeker bij de wat oudere kinderen kun je ook af en toe advies geven over wat ze nog beter kunnen doen. Bijvoorbeeld dat de kop nog net wat mooier omhoog kan. En het leuke is dan dat je een jaar later weer op die keuring komt en daadwerkelijk verbetering ziet.’

Toch moet Laura ook altijd een winnaar aanwijzen. En dat is soms best moeilijk. ‘Zoveel verschillen ze niet van elkaar en eigenlijk gun je het ze allemaal wel. Soms is het echt kiezen tussen twee kinderen die het heel

Carla Henniphof: ‘Door mee te doen aan de kalverkeuring bouwen de kinderen echt een band op met de kalfjes’

naam **Carla Henniphof-Schoonhoven (44)**
 gezin **man Cor (46), kinderen Sem (14),
 Niels (11) en Naomi (9)**
 woonplaats **Mastenbroek**
 werk **dozent veehouderij Landstede MBO**
 bedrijf **vof Henniphof, 170 koeien**
 keuring **fokvedag Oldebroek**

Het keuringsleven is haar niet met de paplepel ingegoten, maar bij haar kinderen inmiddels wel. Carla Henniphof heeft sinds 2018 de smaak helemaal te pakken als het gaat om kalverkeuringen. ‘Het is persoonlijke interesse, aangewakkerd doordat we een melkvee- en paardenopfokbedrijf hebben en ik op het Landstede MBO in Raalte werk. Daar zijn veel studenten ook actief bezig met keuringen. Dat werkt wel aanstekelijk.’ Zelf gaat ze de ring niet in: ze vindt het het leukst om haar kinderen te helpen met het oefenen met kalfjes en ze op die manier te betrekken bij de boerderij. ‘Dit jaar deden Sem en Naomi mee aan de kalverkeuring in Oldebroek. Niels heeft in het verleden wel meegedaan, maar doet dit jaar niet mee. Wel helpt hij zijn zusje met oefenen, als het kalf te

sterk is. Bij het oefenen brengen we de kalfjes voor op een driehoekig grasveldje bij de stal dat de ring nabootst. Niels neemt dan de rol van jury op zich, wat hij erg grappig doet.’ Vorig jaar haalden beide kinderen het kampioenschap op de keuring van Oldebroek: Naomi werd kampioen voorbrengen bij de jongste deelnemers en Sem werd eerste bij het voorbrengen in zijn klasse. Zijn kalf werd daarnaast reservekampioen exterieur. ‘De voorbrennprijzen zijn misschien wel de mooiste prijzen, want dat is echt iets wat ze zelf doen en kunnen oefenen van tevoren. Voor je uitkijken, contact houden met je kalf, letten op de jury en altijd blijven lachen, wat er ook gebeurt.’ Bij het oefenen met voorbrengen doet Carla de eerste rondjes met de uitgekozen kalfjes zelf. Als de kalfjes wat minder aan het touw trekken, zijn Sem en Naomi aan de beurt. ‘Met de kalfjes oefenen schept ook wat routine in de zomervakantie en je betreft de kinderen bij het bedrijf. Naast het lopen helpen ze met het wassen van de kalfjes, die we in de weken voor de keuring in een apart strohok houden, zodat ze enigszins schoon blijven. Scheren doe ik meestal zelf, al hielp Sem dit jaar wel mee’, vertelt Carla.

Het oefenen ging dit jaar goed, eigenlijk iets beter dan tijdens de keuring zelf. ‘Het voorbrengen ging dit jaar niet helemaal naar wens. Naomi’s kalf liep een goed rondje, maar het opstellen lukte niet in één keer. Het kalf van Sem wilde thuis altijd goed lopen en op de keuring lukte dat minder goed’, vertelt Carla. ‘Je weet dat dat kan gebeuren als je met dieren werkt, maar het was wel jammer.’ Toch ging de familie niet met lege handen naar huis, want Naomi en Sem werden beiden kampioen bij het toilet. ‘Zo werden we kampioen toilet bij de jongste deelnemers en bij de oudste deelnemers op de kalverkeuring. Beiden scoorden een 9,5, dan heb je wel eer van je werk!’ Liefst ging Carla ook met andere prijzen naar huis, maar dit jaar zat dat er niet in. ‘Een beetje fanatiek ben ik misschien wel. Dat stukje competitie vind ik wel een leuk deel van de keuringen’, geeft ze toe. ‘Dat zie ik bij de kinderen ook terug. Het is gewoon leuk om het goed te doen op de keuring.’ Naast het competitie-element draait het voor Carla om ontwikkeling. ‘Ik vind het leuk om te zien hoeveel de kinderen leren van het omgaan met de kalfjes. Ze bouwen echt een band op met de dieren.’

Marieke Albring: ‘We juttten elkaar bij het cowfitten op om nog beter te worden’

naam **Marieke Albring (27)**
 woonplaats **Drouwenermond**
 werk **op het ouderlijk bedrijf en als cowfitter**
 bedrijf **ouderlijk bedrijf met 165 melkgevende koeien, 200 stuks jongvee en jaarlijks 40 dekstieren**
 keuringen **onder andere HHH en Swiss Expo**

Kijken naar een koe doet Marieke Albring als geen ander. Ze is geen keurmeester, maar heeft wel een belangrijke bijdrage aan de keuring. Als cowfitter maakt ze de keuringskoeien tiptop in orde en zorgt ze ervoor dat de koeien er het mooist uitkomen. ‘Ik zoek de verbeterpunten van een koe en probeer met scheren hier wat aan te doen. Zo laat ik de haren op bepaalde plekken bijvoorbeeld langer of korter.’

Marieke maakt voornamelijk koeien klaar voor keuringen, maar ook voor veilingen of voor foto’s. ‘Cowfitten voor een keuring vind ik het leukst. De sfeer, de mensen; het is altijd gezellig. En op de keuring moeten de koeien er nog netter opstaan. Op een foto zie je niet alles, maar op een keuring wel’, vertelt ze. Cowfitters worden door andere veehouders

gevraagd om hun koeien netjes te maken. Vaak gaat het om het scheren van de koeien voor de keuring, maar soms ook over het klaarmaken op de keuring zelf. Marieke scheert de koeien op de thuislocatie van de veehouder, het liefst een of twee dagen voor de keuring. De toplijn, waarbij Marieke de haren op de rug omhoog föhnt en recht afscheert zodat de rug nog rechter lijkt, zet ze op de keuring zelf. ‘Daardoor lijkt de koe meer “upstanding” te hebben’, stelt ze. Bij kalveren zet ze ook een buiklijn, waardoor ze dieper lijken. Bij het klaarmaken hoort ook het glimmend maken van de koeien, met glans op de vacht en op de uier.

Marieke begon op haar zestiende met cowfitten. Maar al toen ze net kon lopen, liep ze met een kalf op de keuring. ‘Ik kan me niet anders herinneren dan dat wij thuis altijd naar de keuring gingen’, vertelt ze. Ze vond het eerder altijd een beetje eng, maar zodra haar broers met de HHH-Young Breeders mee mochten doen, deed ze zelf voor het eerst mee aan de scheercompetitie op de HHH-show. ‘Dat was niet mijn beste jaar en van dat jaar heb ik veel geleerd. Ik rolde er toen in en leerde mensen kennen.’

Hoewel Marieke het cowfitten heel leuk vindt,

is ze het soms ook wel eens zat. ‘Soms moet je behoorlijke aantallen dieren op een dag scheren en dan heb je het op een gegeven moment wel gezien.’ Op het moment dat er veel keuringen zijn, is ze iedere week op pad om te scheren, maar na de keuringen is het een tijdje rustig en werkt Marieke fulltime mee op het ouderlijk bedrijf.

Marieke is als cowfitter ook al in Zwitserland, Duitsland en Ierland geweest. Als ze naar het buitenland vertrekt, gaat ze samen met haar vriendin Wieke Marije Bakker en soms gaat haar vriend Thomas Steegink ook mee. ‘Ik vind het heel leuk om samen met hen af en toe naar het buitenland te gaan. We juttten elkaar op om nog beter te worden.’

In 2020 deed ze samen met Wieke Marije mee aan de Masters Open Young Breeders Competition in het Duitse Verden. Marieke werd toen seniorkampioen clipping. ‘Dat was de eerste buitenlandse wedstrijd die ik won. Dat vergeet ik nooit meer.’ Dit jaar zijn Marieke en Wieke Marije ook weer in het buitenland geweest. Afgelopen januari waren ze in Zwitserland op de Swiss Expo te vinden en zoals ieder jaar gaan ze naar de Alpview Sale. ‘Die reisesjes naar Zwitserland vind ik een van de leukste dingen van het cowfitten.’

